

Akk.m. 415.1

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN

J. 160/81.

ENDRING I FORSKRIFTER OM MERKING AV FISKEREDSKAPER.

Fiskeridepartementet har opphevet bestemmelsene som skulle tre i kraft den 1. januar 1982 om at blåser og flagg skal ha gul farge og at blinkende lys skal gi 80 blink pr. minutt.

I medhold av § 77 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og §§ 19 og 30 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, har Fiskeridepartementet den 1. desember 1981 bestemt:

I

I Fiskeridepartementets forskrifter av 17. januar 1979 om merking av fiskeredskaper med endringer av 14. desember 1979 og 27. november 1980, gjøres følgende endringer:

- § 1 første ledd siste punktum oppheves.
- § 1 annet ledd nr. 2 første punktum oppheves.
- § 2 siste ledd oppheves
- § 3 siste ledd oppheves
- § 5 skal lyde:

Disse forskrifter trer i kraft den 1. januar 1980. Samtidig oppheves §§ 21 og 21a gitt i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om bestemmelser om saltvannsfiskeriene, kgl.res. av 5. september 1947 om merking av garnblåser og andre vak som nyttes under drivgarnfisket, Fiskeridepartementets forskrifter av 14. september 1978 om merking av fiskeredskaper under sild- og brislingfisket og Fiskeridepartementets forskrifter av 24. februar 1976 om merking av fiskeredskaper.

Forskriftene om merking av fiskeredskaper av 17. januar 1979 får etter dette følgende ordlyd:

§ 1.

Faststående garn- og linerredskaper som i den norske økonomiske sone helt eller delvis står lenger ute enn 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene, skal være merket med vedkommende fartøys distriktsmerke, og skal i begge ender av setningen være forsynt med bøyer med radarreflektorer eller flagg om dagen og lysbøyer med lysreflekterende midler om natten, slik at de angir redskapens posisjon og utstrekning. Slike lys skal være synlige i en avstand av minst 2 n.mil i god siktbarhet.

Redskapene skal være merket overensstemmende med følgende regler:

1. Største avstand mellom et sammenhengende redskaps merkebøyer skal ikke overstige 1 n.mil.
2. Dersom det nyttes 2 blinklys på samme merkestang, bør så vidt mulig begge lys blinke samtidig. Det bør ikke nyttes fast- og blinklys samtidig på samme stang.
3. Om dagen skal den vestlige (det vil si halve kompassirkelen fra syd gjennom vest til og inkludert nord) endebøye på slikt redskap som er

plassert horisontalt i sjøen være utstyrt med to flagg, det ene over det annet. Avstanden mellom de to flagg skal være minst 25 cm. I stedet for det øverste flagg kan nyttes en radarreflektor. Etter solnedgang skal bøyen være forsynt med 2 lys. Avstanden mellom de to lys skal være minst 50 cm.

4. Om dagen skal den østlige (det vil si halve kompassirkelen fra nord gjennom øst til og inkludert syd) endebøye være forsynt med ett flagg. I stedet for flagg kan nyttes en radarreflektor. Etter solnedgang skal bøyen være forsynt med ett lys.
5. Brukes redskaper av en større sammenhengende lengde enn 1 nautisk mil, slik at det må nyttes en eller flere midtbøyer, skal disse om dagen være forsynt med ett flagg. I stedet for flagg kan benyttes radarreflektor. Etter solnedgang må så mange av midtbøyene utstyres med et lys at avstanden fra lys til lys på sammenhengende redskap ikke overstiger 2 nautiske mil.
6. Når det på grunn av bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke ikke er mulig å nytte 2 endebøyer, må redskapenes lengde fra bøyen ikke overstige 1 n. mil. Når redskapet står i østretning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med 2 flagg, og etter solnedgang med 2 lys. Står redskapet i vestretning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med ett flagg, og etter solnedgang med ett lys. Når redskapene står i øst-retning fra bøyen kan det i stedet for øverste flagg nyttes en radarreflektor. Når redskapene står i vest-retning fra bøyen kan i stedet for flagg nyttes en radarreflektor.
7. Stangen på merkebøyen skal være minst 2 meter høy over vannlinjen. Vakere, bøyestenger eller toppmerke skal forsynes med lysreflekterende midler, slik påsatt at lys kan reflekteres i alle retninger.
8. Merkeboyer inklusiv lys, lysreflekterende midler og radarreflektorer skal være godkjent av Fiskeridirektøren.

§ 2

Under fisket med drivende garn og liner i den norske økonomiske sone skal redskapene i hver ende være merket med en bøye påsatt en stang minst 2 meter høy over vannlinjen. Hver stang skal i toppen ha et flagg eller en radarreflektor om dagen og etter solnedgang et lys som er synlig i en avstand av minst 2 n.mil. i god siktbarhet

Avstanden mellom merkebøyene på samme garnlenke må ikke overstige 2 n.mil.

Brukes garnlenker med større sammenhengende lengde enn 1 n.mil, skal det på lenkene være en eller flere midtbøyer (blåser) med en lysreflekterende farge som er godt synlig.

På garnlenker som er fast i et fiskefartøy, er det ikke nødvendig med merkebøye i den ene enden som er fast i fartøyet.

§ 3

Drivgarn, settegarn og annet redskap som er satt i sjøen og not eller mår (pose) som nyttes til låssetting skal være tydelig merket med vedkommende fartøys distriktsmerke eller, om det ikke nyttes registreringspliktig fartøy, eierens navn og adresse. Merket skal være påført minst ett av vakene som tilhører redskapet. På hvert lås eller steng skal det minst være to vak eller blåser som er merket på den forskrevne måte. Merket skal tre tydelig fram. På redskap som ikke har vak må tilsvarende merking foretas på selve redskapet.

§ 4

Uaktsom eller forsettelig overtredelse av disse forskrifter kan medføre tap av krav om erstatning for skade på fiskeredskapene og straff med bøter i henhold til § 69 i lov av 17.6.1955 om saltvannsfiskeriene og § 80 i lov av 25.6.1937 om sild- og brislingfiskeriene for så vidt handlingen ikke rammes av strengere straffebed.

§ 5

Disse forskriftene trer i kraft den 1. januar 1980. Samtidig oppheves §§ 21 og 21a gitt i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om bestemmelser om saltvannsfiskeriene, kgl. res. av 5. septemeber 1947 om merking av garnblåser og andre vak som benyttes under drivgarnfisket, Fiskeridepartementets forskrifter av 14. september 1978 om merking av fiskeredskaper under sild- og brislingfisket og Fiskeridepartementets forskrifter av 24. februar 1976 om merking av fiskeredskaper.